

متن پرسش

سلام: در این روز عید ملت ایران متنی نوشتم برای فردا لطفا مطالعه بفرمایید و دیدگاهتان را بیان کنید. به نام پرودگار آشکار و نهان. در این چند روز از عمرمان سعی و تلاشمان بر آن شد تا در مسیری قدم برداریم که به آن اعتقاد داشتیم و در مسیری قدم گذاشتیم که خلوت تر از دگر مسیرها بود. هر روز بر فکر این بودیم که چگونه حرف خود را به گوش مردم برسانیم و تبیین کنیم، این حرف از روز روشن تر را که امروز در سایه مانده. حرفی که واضح است ولی شنیده نمی‌شود. آمدیم وسط برای اینکه خون شهدای خدمت فراموش نشود و آمدیم وسط تا دوباره مثل غدیر حرف زمین نماند و سقیفه شکل نگیرد آمدیم وسط تا صدای بچه‌های مظلوم غزه خاموش نشود آمدیم وسط تا شهادت و مظلومیت بهستی فراموش نشود آمدیم وسط تا آنقدر همه چیز یادمان نرود که روزی در برابر امام خود بایستیم و او را شهید کنیم تا عده‌ای بیدار شوند. آمدیم تا کربلا پیش نیاید. آمدیم که اگر ادعای درستی و حق می‌کنند و خود را برتر جلوه می‌دهند اگر حاضر باشند داستان مباحله را یادشان بیاوریم خلاصه و خلاصه آمدیم تا ..... هر کس آمد با هزار دلیل شاید مثل روزهای اول که دغدغه نمی‌گذاشت بشینیم ولی نمی‌دانستیم باید چگونه حاضر شویم و چه کار کنیم. امروز هم انتظار نتیجه همانطور بی قرارمان کرده باشد. ولی باید بتوانیم دوباره بنشینیم و به فردا فکر کنیم و توسل کنیم تا هرچه خیر این مردم و مملکت امام زمان است اتفاق بیافتد. باید امروز فکر کنیم و ببینیم فردا قرار است چگونه در صحنه جمهوری اسلامی نقش بگیریم. در اول متن گفتم که چرا به میدان آمدیم ولی هدف اصلی این بود: ما آمدیم وسط میدان تا بار دیگر میراث امام را زنده نگه داریم و سعی کنیم گفتمان امام بر ادامه مسیر کشورمان حکومت کند. شاید نیت‌های اول متن نیت‌های انگیزه بخشی بود و هست ولی آنها لبه مرز پرتگاه است. چرا که اگر دیگری بر ما حاکم شود شاید نتوانیم به خود او فکر کنیم چون در این ایام با او مانند یک کافر و منافق روبه‌رو شده بودیم شاید اصلا نتوانیم به مقام ریاست جمهوری اسلامی ایران فکر کنیم و این جایگاه را در افراد خلاصه کنیم و به خود جایگاه فکر نکنیم این جایگاه جایگاه ریاست جمهور است. یعنی از فردا محترم است همانگونه که تا الان بوده و نه اینکه از فردا به نظر برخی مقام تحمل و انزجار بلکه مقام احترام، سعی و تلاش و کوشش و هم افزایی و هم پیمانی و کمک به همدیگر است و رای اینکه چه کسی بر سر کار بیاید. ما یادمان رفته، که خود آمده‌ایم به یاد آوریم. ما خداوند بلند مرتبه را یادمان رفته ما مردم را یادمان رفته ما یادمان رفته که ما کارهای نیستیم ما بعضی اوقات متصور می‌شویم که اگر ما نبودیم فلان اتفاق نمی‌افتاد و انقلاب جایگاه الان را نداشت انگار که ما که هستیم. ما فراموش کرده‌ایم که خدا هست و شاید با نیت درستی حاضر نشده بودیم و

الان هم يادمان رفته كه خدا هست و هر كس بر مسند رياست جمهورى بنشيند نمى‌تواند بدون توكل به خدا و بدون حمايت و استعانت مردم كارى را از پيش ببرد براى همين است كه حال دلمان خراب است. الان فقط خدا بايد به كارها نتيجه دهد پس دست به دامان حضرت حق بهترين و خير را بخواهيم و بدانيم همه فرزند انقلاب هستيم و همه فردا بايد براى رشد و پيشرفت كشور در كنار هم خستگى نشناسيم و در خستگى ها هم را احيا كنيم و در ندانستن ها هم را كمك كنيم و نگذاريم جمهورى اسلامى و انقلاب اسلامى جايى احساس خدشه كند و در جهان جايى كم بياورد بلكه مثل يك تسبيح دست به دست هم فرآي هر جناحى براى انقلاب هم افزايى كنيم و مانند تمام سنگ‌هاى يك كوه در برابر ظلم و زورگويى و دشمنان بايستيم. و مانند تمام چرخ‌دنده هاى يك ماشين به سمت قله و پيشرفت با سرعت حركت كنيم. به اميد آنكه به فرداى خود و ايران فكر كنيم و به اميد اينكه از سيل حركت انقلاب عقب نمانيم و به اميد فردايى پرشكوه براى ايران و ايرانى.

متن پاسخ

باسمه تعالى: سلام عليكم: همين طور كه به خوبى مى‌فرماييد ما در هر مرحله و پيش‌آمدي كه در انقلاب پيش آمده و پيش مى‌آيد بايد بدانيم چگونه در بستر صحنه‌هاى مختلف جمهورى اسلامى نقش خود را ايفا كنيم تا درخششى باشد بعد از درخششى و اميدى باشد بعد از اميدى به همان معنابى كه با تمام جان مى‌دانيم انقلاب اسلامى آغاز تاريخى است ماوراى تاريخى كه جهان مدرن مقابل ما گشوده است. نكاتى در جواب سؤال شماره ۳۷۹۱۴ پيش آمد. به اميد آن كه متوجه باشيم افقى كه شهيد رئيسى در اين مرحله از انقلاب گشودند و معنابى دولت اسلامى را به ميان آوردند، امرى است كه تازه شروع شده است. عرايضى در شب گذشته به عنوان اولين شب نگاه به كربلا و تاريخى كه در كربلا شروع شد عرض شد اميد است كمكى باشد براى هرچه بيشتر نسبت به درك تاريخى كه در آن حاضر هستيم <https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۷۱۳۳> . موفق باشيد